PENSEO

N-ro 174

aprilo./2006

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 17-a jaro http://www.elerno.net/penseo/penlisto.htm

Zhu Ziqing (1898-1948)

Rapidemo

Kvankam hirundoj forflugis, ili tamen revenos; kvankam salikoj kaj poploj forvelkiĝis, ili tamen verdiĝos; kvankam persikfloroj jam forfalis, ili tamen prosperos.

Sed, Saĝulo, diru al mi, kial niaj tagoj pasis senrevene. Ĉu oni ŝtelis ilin? Kiuj ili estas? Kie ili sin kaŝas? Ĉu tiuj tagoj mem forfuĝis? Kien ili jam atingis?

Mi ne scias, kiom da tagoj ili donis al mi, sed nun mi ja sentas, ke miaj manoj vere malpleniĝas iom post iom. Laŭ mia mensa kalkulo, jam ok mil tagoj forglitis el miaj manoj. Kvazaŭ malgranda akvero en la maro, miaj tagoj gutadas en la tempfluon sensone, senspure. Mi konscias, ke mia frunto nevole ŝvitiĝas kaj miaj okuloj larmperlas.

La pasintaj jam forpasis, kaj la venontaj jam venis. Tamen kia rapidemo ekzistas inter la pasintaj kaj la venontaj? Kiam mi leviĝas matene, du aŭ tri kvadratetoj de sunlumo jam pafiĝas en mian ĉambreton. La sunlumo kviete kaj sensone moviĝas piede, kaj mi blinde sekvas la moviĝon. Kiam mi lavas miajn manojn, la tago pasis tra la lavpelvo; kiam mi prenis manĝon, la tago pasas preter la bovlo; kiam mi kontemplas, la tago pasas de antaŭ mia okulparo fiksrigardanta; kiam, konsciiĝanta pri ĝia rapidemo, mi volas reteni ĝin, ĝi forglitas el miaj manoj; kiam mi enlitiĝas nokte, la tago lerte forsaltas trans mia korpo kaj forflugas el ĉe miaj piedoj. Kiam mi revidiĝas kun sunlumo, unu tago jam malaperas. Kovrante mian vizaĝon, mi eligas suspirojn, kaj ombroj de la venontaj tagoj komencas fulmi tra miaj suspiroj.

En la fuĝe flugintaj tagoj, kion mi povis fari por la mondo kun miloj kaj miloj da familioj? Mi nur hezitadis kaj nur rapidemis. Kio restas krom hezitemo, en la rapidemo de pli il ok mil tagoj? La pasintaj tagoj, kiel leĝera fumo, estas dispelitaj de zefiro, kaj kiel maldika nebulo, estas elvaporitaj de ĵusleviĝinta suno. Kia spuro restas ĉe mi? Mi venis nuda en ĉi tiun mondon, kaj ĉu mi revenos ankoraŭ nuda de ĉi tiu mondo en palpebrumo? Sed, la demandon, per kiu mi ne povas ne konvinki min mem, estas, pro kio mi devigas min veni en ĉi tiun mondon senfare kaj vane.

Vi saĝulo, diru al mi, kial miaj tagoj forpasis senrevene?

Zhu Ziqing: fama ĉina prozisto kaj poeto

elĉinigis Zhu Sheng

Maljunulo kaj Birdo

Mu Mu

Maljunulo loĝas sola en tre granda ĝardeno, kie li kreskigas diversspecajn florojn kaj herbojn, kaj zorgeme akvumas kaj strekumas ilin ĉiutage.

Kvankam lia domo situas ĉe la strato, malmultaj vizitantoj venas. Kiam li estas

neokupita, li ŝatas kuŝi sur la kuŝseĝo kun fermitaj okuloj, aŭskultante okaza bruon de pasantaj veturiloj kaj homoj ekster la muro.

Iutage birdo kun flave verda plumaro enflugis en la korton trans la dekoloriĝinta muro, eligante sonoran ĉirpadon. Ĝi rondflugis sub la tegmentrando, kvazaŭ vivigante la tutan korton. Vidinte tion, la maljunulo tre ĝojis. Li rapideme alportis milion el la domo kaj surŝutis per milion la tutan korton por manĝigi ĝin.

De tiam la maljunulo ekhavis kompanieton. Ĉiun frumatenon, la birdo alflugis kaj rondflugis kelkfoje sub la tegmentrando. Li disŝutis milion. Ĝis kiam ĝi manĝis sufiĉe, ĝi forfalis sur lian ŝultron por ripozi iom, kaj forflugis ĉirpe, frapante siajn flugilojn.

Iutage la maljunulo ekhavis subitan ideon restigi ĝin. Li etendis sian manon kaj kaptis la birdon ripozantan sur sia ŝultro. Ĝojplene li hastis en la domon por trovi kaĝon. Baraktante en lia mano, ĝi sukcesis eskapi tra la pordo pro lia neatentemo. Rigardante la senspuran ĉielon, li, kun malespero, staris tie por longa tempo.

Por pluraj tagoj la birdo ne alflugis. Krom akvumi kaj sterkumi, li dronis en stuporo, kuŝante sur la kuŝseĝo.

Iun frumatenon, li estis vekita de pepado de birdo. Tra la fenestra vitro, li vidis flavverdan birdon rondflugis en la korto. Li hasteme malfermis la pordon kaj disŝutis milion sur la korto. Li sentis tiel grandan ĝojon, ke li eĉ ne povis fermi sian buŝon. Post kiam la birdo sin manĝigis kaj ripozis sur lia ŝultro kiel kutime, ĝi neniel atendis, ke li mane kaptis ĝin denove. Kun baraktanta birdo en sia firma manpreno, li hasteme eniris la domon por preni kaĝon. Fine, kiam li trovis la kaĝon, li eligis longan spiron. La bambuplektita kaĝo, per kiu li estis teninta birdon, kiu forfuĝis poste, estis taŭga loĝejo por la flavverda birdo. Kiam li estis malstreĉonta sian prenon kaj metonta ĝin en la kaĝon, li trovis, ke ĝi paceme kuŝas en lia mano kun fermitaj okuloj.

Li metis ĝin sur la ebenan teron de la korto kaj kuŝigis sin en la kuŝseĝon. Li fermis siajn okulojn, en kiuj malklaraj larmoj ruliĝis.

Kato enkuris kaj, buŝe kaptinta la birda kadavron, forkuris senspure.

La suno leviĝis kaj disŝutis siajn radiojn en al tuta korto.

elĉinigis Kuliano

El Libro de Poezio

Survoja roso

**junulino rezistas kontraŭ viro, kiu jam edziĝis, sed intencas trude edzinigi ŝin, eĉ minacas ŝin per proceso sur juĝejo. Tamen ŝi neniel submetiĝas.*

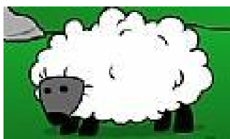
Sur vojo estas rosplene.
Ĉu mi iras frumatene
Kaj timas paŝi rosplene?
Kiu diras, ke sen beko
Birdo tratruas salonon,
Kaj vi ankaŭ ne edziĝis,
Vi min prenos en prizonon?
Eĉ juĝeje vi implikos,
Truda proces' ne efikos.
Kiu diras, ke sen dentoj
Rat' tramordas muran celon,
Kaj vi ankaŭ ne edziĝis,
Vi min trenos en karceron?
Eĉ vi ĉe juĝejo kriĉos,
Mi neniel submetiĝos!

Ŝafidfela vesto

**oni mokas oficistonj de Zhou-dinastio, kiuj en ŝafidfelaj vestoj estas nenigaraj, post bongusta manĝo parade paŝas hejmen.*

Ŝafidfele vestas ili
Kun kvin puntoj silkaj bele.
De korteg' promenas ili
Hejmen post la manĝ' libere.
En surturoj ŝafedfelaj
Kun kvin puntoj silke belaj
Post la ofica regalo,
Ili pavas en hejmhalo.
En surturoj ŝafidfelaj
Kun kvin silkaj pasamentoj
Ili, de korteg', liberaj
Hejmen venas kun kontentoj.

Dense tondras

**juna edzino vokas al sia edzo, kiu longe de la hejmo forestas por la regna servo.*

Tondras. La eĥo tre densa
Sude ĉe la monto restas.
Kial haste vi forestas?
Por publika serv' intensa.
Ho, honesta edzo mia,
Vi revenu, kara mia!
Tondras. L' eĥo furioza
Flanke ĉe la monto restas.
Kial haste vi forestas?
Por regnoserv' senripoza.
Ho, honesta edzo mia,
Vi revenu, kara mia!
Tondras. L' eĥa erupcio
Sude ĉe la monto restas.
Kial haste vi forestas?
Por funkcii sen ferio.
Ho, honesta edzo mia,
Vi revenu, kara mia!

Umeoj falas

**junulino amas junulon, kaj kantante aŭdace esprimas sian amon.*

Surteren umeoj falu,
Restas surarbe triono.
Min amanta la persono
Lasi ŝancon ne eraru!
Surteren umeoj falu,
Restas ankoraŭ sepono.
Min amanta la persono,
Vi la kuraĝon ne ŝparu!
Tute la umeoj falas,
Jam en korbo estas plena.
Vi, junulo amĉagrena,
Kial vi ne am-deklaras!

Elĉinigis Sceto

Mezsomera Nokto

Gu Shan

du ventoj renkontiĝas
printempa tondro skuas
en nokt' mezsomera
la ama frukt' formiĝas

troviĝas pluvo tie kaj ĉi tie
samkiel sopiregoj niaj
turmente aŭtun-flaviĝintaj
plenigas rememoron post falado

solec' naskiĝas en ventoza nokto
fluetas kiel intermonta rojo
ĉu dolĉa aŭ acida, juĝi malfacile
ellernas ami ambaŭ malrapide

elĉinigis **Hong Yun**

Nun, mi sopiras des pli

He Shanchuan

ĉe l' plej bona loko
ni svingu kune surt facila vento
kutime steloj multas
en svaga somer-nokto
sen via kis' mi ne disfloras

se ne 'stas korpo por brakumi
someroj multaj, nomoj multaj
egalas al neni', similas nulon

elĉinigis *Fang*

Grundo

Fersango

la kampo postaŭtuna
vidiĝas vasta, spaca
preterirante kampo-randojn
flirantaj baskoj
leĝere sentas ventan malvarmeton

en varma lum' de suno, tamen
nur mia ombr' soleca iras
tretante l' vojon kondukantan al vilaĝo
vi kuras al mi en imago mia

mi ankaŭ min kuŝigas kiel
manplen' da grundo en heĝmuro via
printempe venontjare
por nutri l' aman floron

elĉinigis Liu Niu

Bonvole

Mei Di

bonvole kantu
netradukeblan kanton
bonvole daŭrigu
la daŭrigeblaĵojn

bonvole malfermu
eksterfenestran glaŭkan
solecon vian
laŭtlegu ĝin al mi

ne diru al mi:
malĝojemulo
kun paperslip' enmane
jam iris al la foro pliafora

brakumu malriĉecon mian
sablecan korpon mian
per malriĉeco via

bonvole disfaldu
tiun kadukan mapon
ĉirkaŭitan per marakvo malhelblua

bonvole min veturigu
per via kvardek-jara
velŝipo ruĝa

elĉinigis Huang Shan

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊

Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Nanhai Kolegio de Sud-Ĉina Normala Universitato, Nanhai, Guangdong 528000, Ĉinio
Tel: (0757) 86366253 (hejme)
E-poŝto: vejdo@elerno.net
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.net/penlisto.htm aŭ

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_